

хлепські бунти, котрі розстрілювали польську силу воєнну, дезорганізували оборону польського панованя і улекшували Хмельницькому акцію. Від мая до кінця вересня 1648р. туг і там селяни а навіть міщани підносять голови і бють панів і польських ксендзів, нищать і рабують їх майно.

Кармеліт Лютовський жалуєть ся перед львівським судом, що, коли він переходив до рогаю коло Лубян то селяни того села напали на него, побили сильно і приговорювали: „Тепер ми вас, сякі-такі сини, будемо забивати!“ Ціла громада київських міщан напала 23. н.ст. серпня на дорозі вечером на трох шляхтичів, що йшли в сторону Львова, тяжко побили, гроші забрали додаючи слова: „Бий, гони тих гусятників, не живити тепер ані одного Ляха на світі!“ Дня 28. серпня 1648 розіслав підкоморий галицький, універзал, де говорить, що „по деяких місцях, селах та місточках почали ся бунти підданих, також гультайські купи приходять зза Дністра і Волощини“ і взиває шляхту, аби була готова зібрати ся. Дня 7. н.ст. вересня. С. Кушевич пише: „Під Сокалем збунтувалось селянство. Знайшла ся в тім зрада, але зараз мечем відобрала заплату“. Не далеко від Львова в Струмійловій Камінці бунт вже вибухнув на верх, католики побиті, ксендзи помордовані, святощі подоптані!“ Навіть в далекім березівським повіті селяни з Смереківця й Мишцьової під проводом Костя і Івана Локайчука зібравшись у значнім числі ударили на двір в Гумниськах, властительку тяжко по-